

WYMAGANIA EDUKACYJNE - FIZYKA - KLASA I - ZAKRES PODSTAWOWY

Lp.	Zagadnienia programowe	Treści konieczne Uczeń potrafi:	Treści podstawowe Uczeń potrafi:	Treści rozszerzone Uczeń potrafi:	Treści dopełniające Uczeń potrafi:
I	GRAWITACJA				
1	O odkryciach Kopernika, Keplera i o geniuszu Newtona. Prawo powszechnej grawitacji	<ul style="list-style-type: none"> - opowiedzieć o odkryciach Kopernika, Keplera i Newtona, - wymienić planety Układu Słonecznego - opisać ruchy planet, - podać treść prawa powszechnej grawitacji, - narysować siły oddziaływania grawitacyjnego dwóch kul jednorodnych, - objaśnić wielkości występujące we wzorze na siłę grawitacji . 	<ul style="list-style-type: none"> - przedstawić główne założenia teorii heliocentrycznej Kopernika, - zapisać i zinterpretować wzór przedstawiający wartość siły grawitacji, - obliczyć wartość siły grawitacyjnego przyciągania dwóch jednorodnych kul, - wyjaśnić, dlaczego dostrzegamy skutki przyciągania przez Ziemię otaczających nas przedmiotów, a nie obserwujemy skutków ich wzajemnego oddziaływania grawitacyjnego. 	<ul style="list-style-type: none"> - podać treść I i II prawa Keplera, - uzasadnić, dlaczego hipoteza Newtona o jedności Wszechświata umożliwiła wyjaśnienie przyczyn ruchu planet, - rozwiązywać zadania obliczeniowe, stosując prawo grawitacji. 	<ul style="list-style-type: none"> - na podstawie samodzielnie zgromadzonych materiałów przygotować prezentację: <i>Newton na tle epoki</i>, - wykazać, że Kopernika można uważać za człowieka renesansu.

2	Spadanie ciał jako skutek oddziaływań grawitacyjnych	<ul style="list-style-type: none"> - wskazać siłę grawitacji jako przyczynę swobodnego spadania ciał na powierzchnię Ziemi, - posługiwać się terminem „spadanie swobodne”, - obliczyć wartość siły grawitacji działającej na ciało w pobliżu Ziemi, - wymienić wielkości, od których zależy przyspieszenie grawitacyjne w pobliżu planety lub jej księżyca, - wymienić wielkości, od których zależy czas spadania ciał 	<ul style="list-style-type: none"> - przedstawić wynikający z eksperymentów Galileusza wniosek dotyczący spadania ciał, - wykazać, że spadanie swobodne z niewielkich wysokości to ruch jednostajnie przyspieszony z przyspieszeniem grawitacyjnym, - wykazać, że wartość przyspieszenia spadającego swobodnie ciała nie zależy od jego masy, - obliczyć wartość przyspieszenia grawitacyjnego w pobliżu Ziemi 	<ul style="list-style-type: none"> - przedstawić poglądy Arystotelesa na ruch i spadanie ciał, - wyjaśnić, dlaczego czasy spadania swobodnego (z takiej samej wysokości) ciał o różnych masach są jednakowe, - obliczyć wartość przyspieszenia grawitacyjnego w pobliżu dowolnej planety lub jej księżyca. - obliczyć czas spadania ciał na powierzchnię planety 	<ul style="list-style-type: none"> - zaplanować i wykonać doświadczenie (np. ze śrubami przykręconymi do nici) wykazujące, że spadanie swobodne odbywa się ze stałym przyspieszeniem.
3	O ruchu po okręgu i jego przyczynie	<ul style="list-style-type: none"> - opisać ruch jednostajny po okręgu, - posługiwać się pojęciem okresu i pojęciem częstotliwości, - wskazać siłę dośrodkową jako przyczynę ruchu po okręgu. 	<ul style="list-style-type: none"> - opisać zależność wartości siły dośrodkowej od masy i szybkości ciała poruszającego się po okręgu oraz od promienia okręgu, - podać przykłady sił pełniących rolę siły dośrodkowej. 	<ul style="list-style-type: none"> - obliczać wartość siły dośrodkowej, - obliczać wartość przyspieszenia dośrodkowego, - rozwiązywać zadania obliczeniowe, w których rolę siły dośrodkowej odgrywają siły o różnej naturze. 	<ul style="list-style-type: none"> - omówić i wykonać doświadczenie sprawdzające zależność $F_r(m, v, r)$.

4	<p>Siła grawitacji jako siła dośrodkowa. III prawo Keplera. Ruchy satelitów</p>	<ul style="list-style-type: none"> - wskazać siłę grawitacji, którą oddziałują Słońce i planety oraz planety i ich księżyce jako siłę dośrodkową, - posługiwać się pojęciem satelity geostacjonarnego. 	<ul style="list-style-type: none"> - podać treść III prawa Keplera, - opisywać ruch sztucznych satelitów, - posługiwać się pojęciem pierwszej prędkości kosmicznej, - uzasadnić użyteczność satelitów geostacjonarnych. - wyjaśnia wpływ siły grawitacji Słońca na ruch planet i siły grawitacji planet na ruch ich księżyców, 	<ul style="list-style-type: none"> - stosować III prawo Keplera do opisu ruchu planet Układu Słonecznego, - wyprowadzić wzór na wartość pierwszej prędkości kosmicznej i objaśnić jej sens fizyczny, - obliczyć wartość pierwszej prędkości kosmicznej. 	<ul style="list-style-type: none"> - stosować III prawo Keplera do opisu ruchu układu satelitów krążących wokół tego samego ciała, - wyprowadzić III prawo Keplera, - obliczyć szybkość satelity na orbicie o zadanym promieniu, - obliczyć promień orbity satelity geostacjonarnego.
5	<p>Co to znaczy, że ciało jest w stanie nieważkości?</p>	<ul style="list-style-type: none"> - podać przykłady ciał znajdujących się w stanie nieważkości. 	<ul style="list-style-type: none"> - podać przykłady doświadczeń, w których można obserwować ciało w stanie nieważkości. 	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnić, na czym polega stan nieważkości, - wykazać, przeprowadzając odpowiednie rozumowanie, że przedmiot leżący na podłodze windy spadającej swobodnie jest w stanie nieważkości. 	<ul style="list-style-type: none"> - zaplanować, wykonać i wyjaśnić doświadczenie pokazujące, że w stanie nieważkości nie można zmierzyć wartości ciężaru ciała.

II	ASTRONOMIA				
1	Jak zmierzono odległości do Księżyca, planet i gwiazd?	<ul style="list-style-type: none"> - wymienić jednostki odległości używane w astronomii, - podać przybliżoną odległość Księżyca od Ziemi (przynajmniej rząd wielkości). 	<ul style="list-style-type: none"> - opisać zasadę pomiaru odległości do Księżyca, planet i najbliższej gwiazdy, - wyjaśnić, na czym polega zjawisko paralaksy, - posługiwać się pojęciem kąta paralaksy geocentrycznej i heliocentrycznej, - zdefiniować rok świetlny i jednostkę astronomiczną, - wyjaśnić ruch planet na tle gwiazd 	<ul style="list-style-type: none"> - obliczyć odległość do Księżyca (lub najbliższych planet), znając kąt paralaksy geocentrycznej, - obliczyć odległość do najbliższej gwiazdy, znając kąt paralaksy heliocentrycznej, - dokonywać zamiany jednostek odległości stosowanych w astronomii. 	<ul style="list-style-type: none"> - wyrażać kąty w minutach i sekundach łuku.
2	Księżyc – nasz naturalny satelita	<ul style="list-style-type: none"> - opisać warunki, jakie panują na powierzchni Księżyca. 	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnić powstawanie faz Księżyca, - podać przyczyny, dla których obserwujemy tylko jedną stronę Księżyca. 	<ul style="list-style-type: none"> - podać warunki, jakie muszą być spełnione, by doszło do całkowitego zaćmienia Słońca, - podać warunki, jakie muszą być spełnione, by doszło do całkowitego zaćmienia Księżyca. 	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnić, dlaczego zaćmienia Słońca i Księżyca nie występują często, - objaśnić zasadę, którą przyjęto przy obliczaniu daty Wielkanocy.
3	Świat planet	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnić, skąd pochodzi nazwa „planeta”, 	<ul style="list-style-type: none"> - opisać ruch planet widzianych z Ziemi, - wymienić obiekty wchodzące w skład Układu Słonecznego. 	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnić, dlaczego planety widziane z Ziemi przesuwały się na tle gwiazd, - opisać planety Układu Słonecznego. 	<ul style="list-style-type: none"> - wyszukać informacje na temat rzymskich bogów, których imionami nazwano planety.

III	FIZYKA ATOMOWA				
1	Zjawisko fotoelektryczne zewnętrzne	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnić pojęcie fotonu, - opisać efekt fotoelektryczny, - zapisać wzór na energię fotonu, - podać przykłady praktycznego wykorzystania zjawiska fotoelektrycznego. 	<ul style="list-style-type: none"> - opisać i objaśnić zjawisko fotoelektryczne, - opisać światło jako wiązkę fotonów, - wyjaśnić, od czego zależy liczba fotoelektronów, - wyjaśnić, od czego zależy maksymalna energia kinetyczna fotoelektronów. 	<ul style="list-style-type: none"> - objaśnić wzór Einsteina opisujący zjawisko fotoelektryczne, - obliczyć minimalną częstotliwość i maksymalną długość fali promieniowania wywołującego efekt fotoelektryczny dla metalu o danej pracy wyjścia, - opisać budowę, zasadę działania i zastosowania fotokomórki, - rozwiązywać zadania obliczeniowe, stosując wzór Einsteina, - odczytywać informacje z wykresu zależności $E_k(n)$. - obliczać energię i prędkość elektronów z wykorzystaniem zasady zachowania energii 	<ul style="list-style-type: none"> - przedstawić wyniki doświadczeń świadczących o kwantowym charakterze oddziaływania światła z materią, - sporządzić i objaśnić wykres zależności maksymalnej energii kinetycznej fotoelektronów od częstotliwości promieniowania wywołującego efekt fotoelektryczny dla fotokatod wykonanych z różnych metali, - wyjaśnić, co to znaczy, że światło ma naturę dualną.
2	O promieniowaniu ciał, widmach ciągłych i widmach liniowych	<ul style="list-style-type: none"> - rozróżnić widmo ciągłe i widmo liniowe, - rozróżnić widmo emisyjne i absorpcyjne. 	<ul style="list-style-type: none"> - opisać widmo promieniowania ciał stałych i cieczy, - opisać widma gazów jednoatomowych i par pierwiastków, - wyjaśnić różnice między widmem emisyjnym i absorpcyjnym. 	<ul style="list-style-type: none"> - opisać szczegółowo widmo atomu wodoru, - objaśnić wzór Balmera, - opisać metodę analizy widmowej, - podać przykłady zastosowania analizy widmowej. 	<ul style="list-style-type: none"> - obliczyć długości fal odpowiadających liniom widzialnej części widma atomu wodoru, - objaśnić uogólniony wzór Balmera

3	Model Bohra budowy atomu	- przedstawić model Bohra budowy atomu i podstawowe założenia tego modelu.	- wyjaśnić, co to znaczy, że promienie orbit w atomie wodoru są skwantowane, - wyjaśnić, co to znaczy, że energia elektronu w atomie wodoru jest skwantowana, - wyjaśnić, co to znaczy, że atom wodoru jest w stanie podstawowym lub wzbudzonym.	- obliczyć promienie kolejnych orbit w atomie wodoru, - obliczyć energię elektronu na dowolnej orbicie atomu wodoru, - obliczyć różnice energii pomiędzy poziomami energetycznymi atomu wodoru, - wyjaśnić powstawanie liniowego widma emisyjnego i widma absorpcyjnego atomu wodoru.	- obliczyć częstotliwość i długość fali promieniowania pochłanianego lub emitowanego przez atom, - wyjaśnić powstawanie serii widmowych atomu wodoru, - wykazać, że uogólniony wzór Balmera jest zgodny ze wzorem wynikającym z modelu Bohra, - wyjaśnić powstawanie linii Fraunhofera.
IV	FIZYKA JĄDROWA				
1	Odkrycie promieniotwórczości. Promieniowanie jądrowe i jego właściwości	- wymienić rodzaje promieniowania jądrowego występującego w przyrodzie.	- przedstawić podstawowe fakty dotyczące odkrycia promieniowania jądrowego, - opisać wkład Marii Skłodowskiej-Curie w badania nad promieniotwórczością, - omówić właściwości promieniowania α , β , γ .	- wyjaśnić, do czego służy licznik G-M, - przedstawić wnioski wynikające z doświadczenia <i>Wykrywanie promieniowania jonizującego za pomocą licznika G-M.</i>	- odszukać informacje o promieniowaniu X, - wskazać istotną różnicę między promieniowaniem X a promieniowaniem jądrowym, - przygotować prezentację na temat: <i>Historia odkrycia i badania promieniowania jądrowego.</i>

2	Oddziaływanie promieniowania jonizującego z materią. Działanie promieniowania na organizmy żywe	<ul style="list-style-type: none"> - wymienić podstawowe zasady ochrony przed promieniowaniem jonizującym, - ocenić szkodliwość promieniowania jonizującego pochłanianego przez ciało człowieka w różnych sytuacjach. 	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnić pojęcie dawki pochłoniętej i podać jej jednostkę, - wyjaśnić pojęcie dawki skutecznej i podać jej jednostkę, - opisać wybrany sposób wykrywania promieniowania jonizującego. 	<ul style="list-style-type: none"> - obliczyć dawkę pochłoniętą, - wyjaśnić pojęcie mocy dawki, - wyjaśnić, do czego służą dozymetry. 	<ul style="list-style-type: none"> - podejmować świadome działania na rzecz ochrony środowiska naturalnego przed nadmiernym promieniowaniem jonizującym (α, β, γ, X), - odszukać i przedstawić informacje na temat możliwości zbadania stężenia radonu w swoim otoczeniu.
3	Doświadczenie Rutherforda. Budowa jądra atomowego	<ul style="list-style-type: none"> - opisać budowę jądra atomowego, - posługiwać się pojęciami: jądro atomowe, proton, neutron, nukleon, pierwiastek, izotop. 	<ul style="list-style-type: none"> - opisać doświadczenie Rutherforda i omówić jego znaczenie, - podać skład jądra atomowego na podstawie liczby masowej i atomowej. 	<ul style="list-style-type: none"> - przeprowadzić rozumowanie, które pokaże, że wytłumaczenie wyniku doświadczenia Rutherforda jest możliwe tylko przy założeniu, że prawie cała masa atomu jest skupiona w jądrze o średnicy mniejszej ok. 10^5 razy od średnicy atomu. 	<ul style="list-style-type: none"> - wykonać i omówić symulację doświadczenia Rutherforda, - odszukać informacje na temat modeli budowy jądra atomowego i omówić jeden z nich.
4	Prawo rozpadu promieniotwórczego. Metoda datowania izotopowego	<ul style="list-style-type: none"> - opisać rozpady alfa i beta, - wyjaśnić pojęcie czasu połowicznego rozpadu. 	<ul style="list-style-type: none"> - zapisać schematy rozpadów alfa i beta, - opisać sposób powstawania promieniowania gamma, - posługiwać się pojęciem jądra stabilnego i niestabilnego, - posługiwać się 	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnić zasadę datowania substancji na podstawie jej składu izotopowego i stosować tę zasadę w zadaniach, - wykonać doświadczenie symulujące rozpad promieniotwórczy. 	<ul style="list-style-type: none"> - zapisać prawo rozpadu promieniotwórczego w uproszczonej postaci, - podać sens fizyczny i jednostkę aktywności promieniotwórczej, - rozwiązywać zadania obliczeniowe, stosując prawo rozpadu promieniotwórczego,

			<p>pojęciem czasu połowicznego rozpadu,</p> <ul style="list-style-type: none"> - narysować wykres zależności od czasu liczby jąder, które uległy rozpadowi, - objaśnić prawo rozpadu promieniotwórczego. 		<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnić, co to znaczy, że rozpad promieniotwórczy ma charakter statystyczny.
5	Energia wiązania. Reakcja rozszczepienia	<ul style="list-style-type: none"> - opisać reakcję rozszczepienia uranu ^{235}U. 	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnić, na czym polega reakcja łańcuchowa, - podać warunki zajścia reakcji łańcuchowej, - posługiwać się pojęciami: energia spoczynkowa, deficyt masy, energia wiązania. 	<ul style="list-style-type: none"> - obliczyć energię spoczynkową, deficyt masy, energię wiązania dla różnych pierwiastków, - przeanalizować wykres zależności energii wiązania przypadającej na jeden nukleon E_w/A od liczby nukleonów wchodzących w skład jądra atomu. 	<ul style="list-style-type: none"> - znając masy protonu, neutronu, elektronu i atomu o liczbie masowej A, obliczyć energię wiązania tego atomu, - na podstawie wykresu zależności E_w/A (A) wyjaśnić otrzymywanie wielkich energii w reakcjach rozszczepienia ciężkich jąder.
6	Bomba atomowa, energetyka jądrowa	<ul style="list-style-type: none"> - podać przykłady wykorzystania energii jądrowej. 	<ul style="list-style-type: none"> - opisać budowę i zasadę działania reaktora jądrowego, - opisać działanie elektrowni jądrowej, - wymienić korzyści i zagrożenia związane z wykorzystaniem energii jądrowej, - opisać zasadę działania bomby atomowej. 	<ul style="list-style-type: none"> - opisać budowę bomby atomowej, - przygotować wypowiedź na temat: <i>Czy elektrownie jądrowe są niebezpieczne?</i> 	<ul style="list-style-type: none"> - odszukać informacje i przygotować prezentację na temat składowania odpadów radioaktywnych i związanych z tym zagrożeń.

7	Reakcje jądrowe, Słońce i bomba wodorowa	<ul style="list-style-type: none"> - podać przykład reakcji jądrowej, - nazwać reakcje zachodzące w Słońcu i w innych gwiazdach, - odpowiedzieć na pytanie: jakie reakcje są źródłem energii Słońca. 	<ul style="list-style-type: none"> - wymienić i objaśnić różne rodzaje reakcji jądrowych, - zastosować zasady zachowania liczby nukleonów, ładunku elektrycznego oraz energii w reakcjach jądrowych, - podać warunki niezbędne do zajścia reakcji termojądrowej. 	<ul style="list-style-type: none"> - opisać proces fuzji lekkich jąder na przykładzie cyklu pp, - opisać reakcje zachodzące w bombie wodorowej. 	<ul style="list-style-type: none"> - porównać energie uwalniane w reakcjach syntezy i reakcjach rozszczepienia.
V Świat galaktyk					
1	Nasza Galaktyka. Inne galaktyki	<ul style="list-style-type: none"> - opisać budowę naszej Galaktyki. 	<ul style="list-style-type: none"> - opisać położenie Układu Słonecznego w Galaktyce, - podać wiek Układu Słonecznego. 	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnić, jak powstały Słońce i planety, - opisać sposób wyznaczenia wieku próbek księżycowych i meteorytów. 	<ul style="list-style-type: none"> - podać przybliżoną liczbę galaktyk dostępnych naszym obserwacjom, - podać przybliżoną liczbę gwiazd w galaktyce.
2	Prawo Hubble'a	<ul style="list-style-type: none"> - na przykładzie modelu balonika wytłumaczyć obserwowany fakt rozszerzania się Wszechświata, - podać wiek Wszechświata. 	<ul style="list-style-type: none"> - podać treść prawa Hubble'a, zapisać je wzorem $v_r = H \cdot r$ i objaśnić wielkości występujące w tym wzorze, - wyjaśnić termin „ucieczka galaktyk”. 	<ul style="list-style-type: none"> - obliczyć wiek Wszechświata, - objaśnić, jak na podstawie prawa Hubble'a wnioskujemy, że galaktyki oddalają się od siebie. 	<ul style="list-style-type: none"> - rozwiązywać zadania obliczeniowe, stosując prawo Hubble'a.
3	Teoria Wielkiego Wybuchu	<ul style="list-style-type: none"> - określić początek znanego nam Wszechświata terminem „Wielki Wybuch”. 	<ul style="list-style-type: none"> - opisać Wielki Wybuch. 	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnić, co to jest promieniowanie reliktowe. 	<ul style="list-style-type: none"> - podać argumenty przemawiające za słusnością teorii Wielkiego Wybuchu.

